

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการจัดการกำไรและระดับการเปิดเผยข้อมูลในแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี

ลักษณะทั่วไปของข้อมูล

กลุ่มประชากรในการศึกษานี้คือ กลุ่มกิจการที่มีสภาพเป็นกิจการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในปีพุทธศักราช 2549 ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 475 กิจการ โดยมิได้ทำการศึกษารอบคลุมถึงกิจการในกลุ่มธุรกิจการเงิน เนื่องจากกลุ่มธุรกิจการเงินมีวิธีการปฏิบัติทางการบัญชีแตกต่างจากกลุ่มอื่น และมีข้อจำกัดเกี่ยวกับข้อกำหนดเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลแตกต่างจากกลุ่มอื่น เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาในเชิงลึกเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างระดับการจัดการกำไรและระดับการเปิดเผยข้อมูลในแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี และผลกระทบจากระดับการเปิดเผยข้อมูลในแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปีที่มีต่อผลตอบแทนไม่ปกติในกลุ่มกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดังนั้นจึงกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างงานวิจัยที่ทำให้เชื่อได้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มที่มีการจัดการกำไรจริง อีกทั้งยังมีการคัดเลือกกลุ่มกิจการเปรียบเทียบ ซึ่งมีสินทรัพย์รวมแตกต่างกันกับกิจการตัวอย่างที่เป็นคู่เปรียบเทียบต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับกิจการในกลุ่มอุตสาหกรรมเดียวกัน เพื่อให้งานวิจัยมีความชัดเจนมากขึ้น จึงเกิดเป็นกลุ่มตัวอย่างงานวิจัยและกลุ่มเปรียบเทียบตัวอย่าง ดังที่ได้แสดงรายชื่อไว้ในภาคผนวก

ตารางที่ 4-1 สรุปจำนวนกิจการในกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มเปรียบเทียบแยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม

กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวนกิจการ				รวม	คิดเป็นร้อยละ
	ตัวอย่าง 1	เปรียบเทียบ 1	ตัวอย่าง 2	เปรียบเทียบ 2		
สินค้าอุตสาหกรรม	4	4	5	5	18	20.45
ทรัพยากร	3	3	-	-	6	6.82
บริการ	7	7	2	2	18	20.45
สินค้าอุปโภคบริโภค	4	4	1	1	10	11.36
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	4	4	4	4	16	18.18
เทคโนโลยี	3	3	1	1	8	9.09
เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	2	2	4	4	12	13.64
รวม	27	27	17	17	88	100

จากตารางที่ 4-1 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มอุตสาหกรรมที่ถูกนำมาใช้ในการศึกษาคั้งนี้มากที่สุด คือ กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมและกลุ่มบริการ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 20.45 ของจำนวนกิจการทั้งหมดที่ทำการศึกษา ส่วนกลุ่มอุตสาหกรรมที่ถูกนำมาใช้ในการศึกษาคั้งนี้น้อยที่สุด คือ กลุ่มทรัพยากร ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 6.82 ของจำนวนกิจการทั้งหมดที่ทำการศึกษา

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ทำการทดสอบความแตกต่างของรายได้รวมและสินทรัพย์รวมระหว่างกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มเปรียบเทียบด้วยการทดสอบค่าทีของตัวแปรอิสระ (Independent Sample T-test) ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 เพื่อให้แน่ใจได้ว่า กิจการในกลุ่มตัวอย่างละกลุ่มเปรียบเทียบนั้นไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งจะทำให้เชื่อมั่นได้ว่า กิจการในกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มเปรียบเทียบนั้นมีความเหมาะสมที่จะนำผลการศึกษามาเปรียบเทียบกันได้

ตารางที่ 4-2 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มเปรียบเทียบ ณ ระดับ
นัยสำคัญ 0.05

ปัจจัยทดสอบ	จำนวนข้อมูล (คู่)	นัยสำคัญ	ค่าที
รายได้รวม	44	0.115	1.059
สินทรัพย์รวม	44	0.517	0.420

จากตารางที่ 4-2 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างและกลุ่มเปรียบเทียบมีรายได้รวมและสินทรัพย์รวมที่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากผลการทดสอบค่าทีแสดงค่านัยสำคัญของรายได้รวมและสินทรัพย์รวมเท่ากับ 0.115 และ 0.517 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าทีของรายได้รวมและสินทรัพย์รวมเท่ากับ 0.115 และ 0.517 ตามลำดับ

แสดงให้เห็นว่าการจับคู่เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มเปรียบเทียบของงานวิจัยครั้งนี้มีความเหมาะสม เนื่องจากระหว่างกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มเปรียบเทียบไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จึงสามารถนำมาใช้เปรียบเทียบกันได้อย่างน่าเชื่อถือ

จากเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ซึ่งต้องการให้ได้มาซึ่งกิจการที่มีแนวโน้มกำไรสุทธิเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในระหว่างปีพุทธศักราช 2545 - 2548 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลกำไรสุทธิของกิจการที่ผ่านเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ 1 มานำเสนอการแจกแจงข้อมูลกำไรสุทธิในระหว่างปีพุทธศักราช 2545-2548 เพื่อแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มกำไรสุทธิในกลุ่มตัวอย่างที่ 1

ตารางที่ 4-3 การแจกแจงข้อมูลกำไรสุทธิในระหว่างปีพุทธศักราช 2545-2548 ของกิจการในกลุ่มตัวอย่างที่ 1

ข้อมูล (27กิจการ)	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	หน่วย: ล้านบาท
				ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
กำไรสุทธิปีพุทธศักราช 2545	365.18	2,546.10	-865.99	665.99
กำไรสุทธิปีพุทธศักราช 2546	683.19	4,215.53	-91.04	961.97
กำไรสุทธิปีพุทธศักราช 2547	1,368.40	12,284.13	1.42	2,555.45
กำไรสุทธิปีพุทธศักราช 2548	2,227.34	25,211.03	3.28	4,939.89

จากการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ตามเกณฑ์การคัดเลือกที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 3 ทำให้ได้จำนวนกิจการทั้งสิ้นจำนวน 27 กิจการ ซึ่งหากสังเกตแนวโน้มของกำไรสุทธิตามตารางที่ 4-3 จะพบว่าค่าเฉลี่ยของกำไรสุทธิระหว่างปีพุทธศักราช 2545 2546 2547 และ 2548 ของแต่ละกิจการมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจริง โดยมีค่าเฉลี่ยของกำไรสุทธิเท่ากับ 365.18, 683.19, 1,368.40 และ 2,227.34 ล้านบาทตามลำดับ ซึ่งเป็นลักษณะกำไรที่มีแนวโน้มว่าน่าจะเกิดจากการจัดการกำไรตามงานวิจัยของ บาร์ท และคณะ (Barth, et al., 1995)

และจากเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ซึ่งต้องการให้ได้มาซึ่งกิจการที่มีกำไรสุทธิในปีพุทธศักราช 2549 ไม่เกินร้อยละ 3 ของสินทรัพย์รวมในปีพุทธศักราช 2549 ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้สถิติเชิงพรรณนาแจกแจงข้อมูลกำไรสุทธิและสินทรัพย์รวมในปีพุทธศักราช 2549 ของกิจการในกลุ่มตัวอย่างที่ 2 เพื่อแสดงให้เห็นระดับของกำไรสุทธิเมื่อเปรียบเทียบกับระดับสินทรัพย์รวมของกิจการที่ผ่านเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ 2

ตารางที่ 4-4 การแจกแจงข้อมูลกำไรสุทธิและสินทรัพย์รวม ในปีพุทธศักราช 2549 ของกิจการในกลุ่มตัวอย่างที่ 2

ข้อมูล (17 กิจการ)	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	หน่วย: ล้านบาท
				ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สินทรัพย์รวม	9,398.66	95,734.72	539.48	22,891.76
กำไรสุทธิ	53.40	404.25	0.35	106.17

จากตารางที่ 4-4 แสดงให้เห็นว่า กิจการในกลุ่มตัวอย่างที่ 2 มีค่าเฉลี่ยของกำไรสุทธิในปีพุทธศักราช 2549 ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของสินทรัพย์รวมในปีพุทธศักราช 2549 มาก กล่าวคือ กิจการในกลุ่มตัวอย่างที่ 2 มีค่าเฉลี่ยของสินทรัพย์รวมในปีพุทธศักราช 2549 และค่าเฉลี่ยของกำไรสุทธิในปีพุทธศักราช 2549 เท่ากับ 9,398.66 และ 53.40 ล้านบาทตามลำดับ ซึ่งค่าเฉลี่ยของกำไรสุทธิปีพุทธศักราช 2549 ของกิจการในกลุ่มตัวอย่างที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 0.57 ของค่าเฉลี่ยสินทรัพย์รวมในปีพุทธศักราช 2549 กล่าวคือ กำไรสุทธิมีค่าไม่เกินร้อยละ 3 ของสินทรัพย์รวม ตามเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 3 ซึ่งเป็นลักษณะกำไรที่มีแนวโน้มว่าจะเกิดจากการจัดการกำไร ตามงานวิจัยของ เดวิด และดิเชฟ (David & Dichev, 1997)

หลังจากทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มเปรียบเทียบที่มีความเหมาะสม สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้แล้วนั้น ผู้วิจัยได้ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มเปรียบเทียบ ซึ่งจะให้เห็นลักษณะทั่วไปของกิจการในกลุ่ม

ตัวอย่างและกลุ่มเปรียบเทียบ โดยข้อมูลที่น่ามาใช้ในการอธิบายลักษณะทั่วไปของกิจการในกลุ่ม ตัวอย่างและกลุ่มเปรียบเทียบ ได้แก่ สินทรัพย์รวม รายได้รวม รายการคงค้างรวม รายการคงค้างที่ไม่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร

ตารางที่ 4-5 การแจกแจงข้อมูลทางสถิติของข้อมูลแสดงลักษณะกิจการในกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มเปรียบเทียบ

	จำนวน ข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่า ต่ำสุด	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
ASSET (ด้านบาท)					
กลุ่มตัวอย่าง	44	16,583.31	209,451.75	110.45	37,208.04
กลุ่มเปรียบเทียบ	44	10,043.69	91,723.02	30.08	17,130.37
REV (ด้านบาท)					
กลุ่มตัวอย่าง	44	13,996.79	128,098.24	298.27	24,506.07
กลุ่มเปรียบเทียบ	44	11,805.67	157,812.91	392.41	24,486.04
TAC ร้อยละของสินทรัพย์ รวมปีก่อน)					
กลุ่มตัวอย่าง	44	-3.35	22.48	-24	8.52
กลุ่มเปรียบเทียบ	44	-4.09	27.52	-60.03	13.27
NDA(ร้อยละของสินทรัพย์ รวมปีก่อน)					
กลุ่มตัวอย่าง	44	-5.37	11.00	-31.34	9.51
กลุ่มเปรียบเทียบ	44	-3.27	49.27	-83.41	21.77

หมายเหตุ TAC = รายการคงค้างรวม, NDA=รายการคงค้างที่ไม่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจผู้บริหาร

ASSET= สินทรัพย์รวม,REV=รายได้รวม

จากตารางที่ 4-5 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีมูลค่าสินทรัพย์รวมเฉลี่ยและรายได้รวมเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ โดยกลุ่มตัวอย่างมีมูลค่าสินทรัพย์รวมเฉลี่ยและรายได้รวมเฉลี่ยเท่ากับ 16,583.31 และ 13,996.79 ล้านบาทตามลำดับ ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมูลค่าสินทรัพย์รวมเฉลี่ยและรายได้รวมเฉลี่ยเท่ากับ 10,043.69 และ 11,805.67 ล้านบาทตามลำดับ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่าง

มีขนาดกิจการใหญ่กว่ากลุ่มเปรียบเทียบ นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีรายการคงค้างรวมเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ โดยกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มเปรียบเทียบมีรายการคงค้างรวมเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ -3.35 และ -4.09 ของสินทรัพย์รวมปีก่อนตามลำดับ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างมีรายการคงค้างที่ไม่ขึ้นอยู่กับการคลุยพินิจเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ โดยกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มเปรียบเทียบมีรายการคงค้างไม่ขึ้นอยู่กับการคลุยพินิจเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ -5.37 และ -3.27 ของสินทรัพย์รวมตามลำดับ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างน่าจะมีการจัดการกำไรสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ เนื่องจากระดับการจัดการกำไรคำนวณได้จากรายการคงค้างรวมหักด้วยรายการคงค้างที่ไม่ขึ้นอยู่กับการคลุยพินิจของผู้บริหาร เมื่อกำหนดรายการคงค้างรวมเฉลี่ยซึ่งเป็นตัวตั้งสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบและมีรายการคงค้างที่ไม่ขึ้นอยู่กับการคลุยพินิจของผู้บริหารเฉลี่ยซึ่งเป็นตัวลบต่ำกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ ดังนั้นจึงสันนิษฐานได้ว่ากลุ่มตัวอย่างน่าจะมีระดับการจัดการกำไรสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ

หลังจากวิเคราะห์ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มเปรียบเทียบตามตารางที่ 4-5 ซึ่งพบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มว่ามีระดับการจัดการกำไรสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบจริง ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มเปรียบเทียบดังกล่าวไปศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการจัดการกำไรและระดับการเปิดเผยข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมานต่อไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา

หลังจากเก็บข้อมูลตัวแปรเชิงปริมาณที่ใช้ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการจัดการกำไรและระดับการเปิดเผยข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มเปรียบเทียบ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติเชิงพรรณนาในการอธิบายข้อมูลเบื้องต้น ด้วยค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตารางที่ 4-6 การแจกแจงข้อมูลทางสถิติของตัวแปรเชิงปริมาณในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการจัดการกำไรและระดับการเปิดเผยข้อมูลในแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี

	กลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มเปรียบเทียบ
DISC (คะแนน)		
จำนวนข้อมูล	44	44
ค่าต่ำสุด	37	32
ค่าสูงสุด	58	62
ค่าเฉลี่ย	48	48.20
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	5.44	6.97

ตารางที่ 4-6 (ต่อ)

	กลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มเปรียบเทียบ
DACC ** (ร้อยละของสินทรัพย์ปีก่อน)		
จำนวนข้อมูล	44	44
ค่าต่ำสุด	0.03	0
ค่าสูงสุด	26.31	81.72
ค่าเฉลี่ย	8.20	7.68
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	6.89	15.03

** **DACC** คือ ค่าสัมบูรณ์ของระดับการจัดการกำไร

จากตารางที่ 4-6 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าสัมบูรณ์ระดับการจัดการกำไรเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ โดยกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มเปรียบเทียบมีค่าสัมบูรณ์ระดับการจัดการกำไรเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 8.20 และ 7.68 ของสินทรัพย์ปีก่อนตามลำดับ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างมีระดับการเปิดเผยข้อมูลเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มเปรียบเทียบเล็กน้อย โดยกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มเปรียบเทียบมีระดับการเปิดเผยข้อมูลเฉลี่ยเท่ากับ 48 และ 48.20 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าระดับการจัดการกำไรน่าจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับระดับการเปิดเผยข้อมูล ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มเปรียบเทียบไปวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการจัดการกำไรและระดับการเปิดเผยข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมานต่อไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการจัดการกำไรและระดับการเปิดเผยข้อมูลในครั้งนี้จะใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ด้วยโปรแกรม SPSS for Windows Version 13.0 ซึ่งก่อนที่จะทำการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเงื่อนไขการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุทั้ง 5 เงื่อนไขพบว่าข้อมูลมีคุณสมบัติผ่านทุกเงื่อนไขตามที่ได้แสดงผลการวิเคราะห์ไว้ในภาคผนวก นอกจากนี้ผู้วิจัยยังทำการทดสอบหาข้อมูลที่มีความผิดปกติ โดยพิจารณาจาก Casewise Diagnostic ซึ่งจากการทดสอบไม่พบข้อมูลที่มีความผิดปกติ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้ข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้ ซึ่งผ่านเงื่อนไขการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุทั้ง 5 เงื่อนไขแล้ว ใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการจัดการกำไรและระดับการเปิดเผยข้อมูลต่อไป ตามตัวแบบงานวิจัย ดังนี้

$$DISC_{i,t} = \beta_0 + \beta_1 DACC_{i,t} + \beta_2 Dummy + \beta_3 (Dummy)(DACC_{i,t})$$

โดย

$DISC_{i,t}$ = ระดับการเปิดเผยข้อมูล (Disclosure) ของบริษัท i ในปีที่ t

$DACC_{i,t}$ = ระดับการจัดการกำไร (Earnings Management/ Discretionary Accruals) ของบริษัท i ในปีที่ t

Dummy = กลุ่มกิจการ

ตารางที่ 4-7 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการจัดการกำไรและระดับการเปิดเผยข้อมูลในแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปีด้วยการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์ความถดถอย	Significance
Constant	47.510	0
DACC	0.091	0.155
Dummy	1.658	0.361
(Dummy)(DACC)	-0.233	0.128

* Dummy Variable คือ กลุ่มกิจการ ซึ่งแบ่งออกเป็นกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มเปรียบเทียบ

จากตารางที่ 4-7 พบว่าระดับการจัดการกำไรและระดับการเปิดเผยข้อมูลในแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปีไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีนัยสำคัญเท่ากับ 0.155 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยเท่ากับ 0.091 ส่วนกลุ่มกิจการนั้นพบว่าไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับระดับการเปิดเผยข้อมูลเช่นเดียวกัน โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.128 และมีค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยเท่ากับ -0.233

การศึกษาเพิ่มเติม

เนื่องจาก Standard & Poor's T & D จำแนกการเปิดเผยข้อมูล ออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ โครงสร้างผู้ถือหุ้นและสิทธิของผู้ลงทุน ความโปร่งใสทางการเงินและการเปิดเผยข้อมูล และโครงสร้างการบริหารและกระบวนการบริหาร ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการศึกษาเพิ่มเติมด้วยการเปลี่ยนแปลงการวัดระดับการเปิดเผยข้อมูลเป็นแบบแยกหมวดตามหลักการของ Standard & Poor's T & D แทนการวัดระดับการเปิดเผยข้อมูลแบบคะแนนรวม โดยก่อนการนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้

ไปใช้ในการวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลไปทดสอบเงื่อนไขการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุทั้ง 5 ประการ พบว่าผ่านทุกเงื่อนไขและไม่มีข้อมูลผิดปกติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา

ตารางที่ 4-8 การแจกแจงข้อมูลทางสถิติของตัวแปรเชิงปริมาณในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการจัดการกำไรและระดับการเปิดเผยข้อมูลในแต่ละหมวด

	กลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มเปรียบเทียบ
DISC หมวดที่ 1 (คะแนน)		
จำนวนข้อมูล	44	44
ค่าต่ำสุด	9	7
ค่าสูงสุด	15	16
ค่าเฉลี่ย	12.55	12.41
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.41	2.02
DISC หมวดที่ 2 (คะแนน)		
จำนวนข้อมูล	44	44
ค่าต่ำสุด	10	8
ค่าสูงสุด	18	19
ค่าเฉลี่ย	13.75	13.70
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	2.21	2.29
DISC หมวดที่ 3 (คะแนน)		
จำนวนข้อมูล	44	44
ค่าต่ำสุด	13	11
ค่าสูงสุด	29	29
ค่าเฉลี่ย	21.70	22.09
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	3.81	4.65

ตารางที่ 4-8 (ต่อ)

	กลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มเปรียบเทียบ
DACC ** (ร้อยละของสินทรัพย์ปีก่อน)		
จำนวนข้อมูล	44	44
ค่าต่ำสุด	0.03	0
ค่าสูงสุด	26.31	81.72
ค่าเฉลี่ย	8.20	7.68
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	6.89	15.03

** **DACC** คือ ค่าสัมบูรณ์ของระดับการจัดการถั่วไร

จากตารางที่ 4-8 พบว่ากลุ่มตัวอย่างและกลุ่มเปรียบเทียบมีระดับการเปิดเผยข้อมูลเฉลี่ยในแต่ละหมวดใกล้เคียงกันมาก กลุ่มตัวอย่างมีระดับการเปิดเผยข้อมูลเฉลี่ยในหมวด โครงสร้างผู้ถือหุ้นและสิทธิของผู้ลงทุนและหมวดความโปร่งใสทางการเงินและการเปิดเผยข้อมูลสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบเล็กน้อย โดยกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มเปรียบเทียบมีระดับการเปิดเผยข้อมูลเฉลี่ยในหมวด โครงสร้างผู้ถือหุ้นและสิทธิของผู้ลงทุนเท่ากับ 12.55 และ 12.41 คะแนนตามลำดับ และมีระดับการเปิดเผยข้อมูลเฉลี่ยในหมวดความโปร่งใสทางการเงินและการเปิดเผยข้อมูลเท่ากับ 13.75 และ 13.70 คะแนนตามลำดับ ส่วนในด้านกรเปิดเผยข้อมูลในหมวด โครงสร้างการบริหารและกระบวนการบริหารพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับการเปิดเผยข้อมูลเฉลี่ยในหมวด โครงสร้างการบริหารและกระบวนการบริหารต่ำกว่ากลุ่มเปรียบเทียบเล็กน้อย โดยกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มเปรียบเทียบมีระดับการเปิดเผยข้อมูลเฉลี่ยในหมวด โครงสร้างการบริหารและกระบวนการบริหารเท่ากับ 21.70 และ 22.09 คะแนนตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน

ตารางที่ 4-9 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการจัดการและระดับการเปิดเผยข้อมูล
หมวดโครงสร้างผู้ถือหุ้นและสิทธิของผู้ลงทุน (หมวดที่ 1) ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์ความถดถอย	นัยสำคัญ
Constant	12.473	0
DACC	0.008	0.633
Dummy [*]	0.541	0.261
(Dummy)(DACC)	-0.065	0.106

* Dummy Variable คือ กลุ่มกิจการ ซึ่งแบ่งออกเป็นกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มเปรียบเทียบ

จากตารางที่ 4-9 พบว่าระดับการจัดการกำไรและระดับการเปิดเผยข้อมูลหมวด
โครงสร้างผู้ถือหุ้นและสิทธิของผู้ลงทุนในแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปีไม่มีความสัมพันธ์กัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.633 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 และ
มีสัมประสิทธิ์ความถดถอยเท่ากับ 0.008 และตัวแปรกลุ่มกิจการก็ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับ
การเปิดเผยข้อมูลหมวดโครงสร้างผู้ถือหุ้นและสิทธิของผู้ลงทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วย
เช่นเดียวกัน โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.106 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีค่าสัมประสิทธิ์
ความถดถอยเท่ากับ -0.065 ซึ่งผลการวิเคราะห์ดังกล่าวเป็นไปในทางเดียวกันกับผลการวิเคราะห์
ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการจัดการกำไรและระดับการเปิดเผยข้อมูลโดยรวมตามตารางที่ 4-9

ตารางที่ 4-10 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการจัดการกำไรและระดับการเปิดเผย
ข้อมูลในหมวดความโปร่งใสทางการเงินและการเปิดเผยข้อมูล (หมวดที่ 2) ณ ระดับ
นัยสำคัญ 0.05

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์ความถดถอย	นัยสำคัญ
Constant	13.654	0
DACC	0.014	0.531
Dummy [*]	0.196	0.768
(Dummy)(DACC)	-0.027	0.629

* Dummy Variable คือ กลุ่มกิจการ ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มเปรียบเทียบ

จากตารางที่ 4-10 พบว่าระดับการจัดการกำไรและระดับการเปิดเผยข้อมูลในหมวดโครงสร้างผู้ถือหุ้นและสิทธิของผู้ลงทุนในแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปีไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกัน โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.531 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีสัมประสิทธิ์ความถดถอยเท่ากับ 0.014 ส่วนกลุ่มกิจการก็ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับระดับการเปิดเผยข้อมูลหมวดโครงสร้างผู้ถือหุ้นและสิทธิของผู้ลงทุนในแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี โดยมีค่านัยสำคัญและสัมประสิทธิ์ความถดถอยเท่ากับ 0.629 และ -0.027 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-11 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการจัดการกำไรและระดับการเปิดเผยข้อมูลในหมวดโครงสร้างการบริหารและกระบวนการบริหาร (หมวดที่3) ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์ความถดถอย	นัยสำคัญ
Constant	21.817	0
DACC	0.059	0.166
Dummy*	0.485	0.691
(Dummy)(DACC)	-0.132	0.197

* Dummy Variable คือ กลุ่มกิจการ ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มเปรียบเทียบ

จากตารางที่ 4-11 พบว่าระดับการจัดการกำไรและระดับการเปิดเผยข้อมูลในหมวดโครงสร้างการบริหารและกระบวนการบริหารในแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปีไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่านัยสำคัญและสัมประสิทธิ์ความถดถอยเท่ากับ 0.166 และ 0.059 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มกิจการก็ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในหมวดโครงสร้างการบริหารและกระบวนการบริหารในแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปีด้วยเช่นกัน โดยมีค่านัยสำคัญและสัมประสิทธิ์ความถดถอยเท่ากับ 0.197 และ -0.132 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-12 สรุปผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการจัดการกำไรและระดับการเปิดเผยข้อมูลและผลการศึกษาเพิ่มเติม ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

ประเด็นศึกษา	ผลการศึกษา
ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการจัดการกำไรและระดับการเปิดเผยข้อมูลโดยรวม	ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการจัดการกำไรและระดับการเปิดเผยข้อมูลในหมวดโครงสร้างผู้ถือหุ้นและสิทธิของผู้ลงทุน	ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการจัดการกำไรและระดับการเปิดเผยข้อมูลในหมวดความโปร่งใสทางการเงินและการเปิดเผยข้อมูล	ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการจัดการกำไรและระดับการเปิดเผยข้อมูลในหมวดโครงสร้างการบริหารและกระบวนการบริหาร	ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนที่ 2 การศึกษาผลกระทบจากระดับการเปิดเผยข้อมูลที่มีต่อผลตอบแทนไม่ปกติ

การศึกษาในส่วนที่ 2 นี้เป็นการศึกษาต่อเนื่องจากงานวิจัยส่วนที่ 1 ดังนั้นกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่างงานวิจัยในส่วนที่ 2 ซึ่งเป็นการศึกษาต่อเนื่องถึงผลกระทบจากระดับการเปิดเผยข้อมูลในแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปีที่มีต่อผลตอบแทนไม่ปกติจึงเป็นกลุ่มเดียวกันกับงานวิจัยส่วนที่ 1 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านเกณฑ์การคัดเลือกที่ทำให้เชื่อได้ว่ากิจการมีแนวโน้มว่ามีการจัดการกำไร นอกจากนี้การศึกษผลกระทบจากระดับการเปิดเผยข้อมูลในแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปีที่มีต่อผลตอบแทนไม่ปกติจะทำการศึกษารอบคลุมถึงกลุ่มเปรียบเทียบเช่นเดียวกันเพื่อให้ผลการวิจัยมีความชัดเจนมากขึ้น โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา

หลังจากเก็บข้อมูลตัวแปรเชิงปริมาณที่ใช้ในการศึกษาผลกระทบจากระดับการเปิดเผยข้อมูลในแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปีที่มีต่อผลตอบแทนไม่ปกติจากกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มเปรียบเทียบ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติเชิงพรรณนาในการอธิบายข้อมูลเบื้องต้น ด้วยค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตารางที่ 4-13 การแจกแจงข้อมูลทางสถิติของตัวแปรเชิงปริมาณในการศึกษาผลกระทบจากระดับการเปิดเผยข้อมูลในแบบ 56-1 ที่มีต่อผลตอบแทนไม่ปกติ

	กลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มเปรียบเทียบ
DISC (คะแนน)		
จำนวนข้อมูล	44	44
ค่าต่ำสุด	37	32
ค่าสูงสุด	58	62
ค่าเฉลี่ย	48	48.20
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	5.44	6.97
AR (ร้อยละ)		
จำนวนข้อมูล	44	44
ค่าต่ำสุด	-0.61	-11.31
ค่าสูงสุด	1.23	12.42
ค่าเฉลี่ย	-0.03	-0.02
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.33	2.58

จากตารางที่ 4-13 พบว่ากลุ่มตัวอย่างและกลุ่มเปรียบเทียบมีระดับการเปิดเผยข้อมูลเฉลี่ยเท่ากับ 48 และ 48.20 คะแนนตามลำดับ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างและกลุ่มเปรียบเทียบมีระดับการเปิดเผยข้อมูลรวมเฉลี่ยใกล้เคียงกันมาก ส่วนผลตอบแทนไม่ปกติเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มเปรียบเทียบมีค่าเท่ากับร้อยละ -0.03 และ -0.02 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างและกลุ่มเปรียบเทียบมีผลตอบแทนไม่ปกติเฉลี่ยติดลบ ซึ่งหมายถึงการมีผลตอบแทนที่ได้รับจริงต่ำกว่าผลตอบแทนที่คาดหวัง เนื่องจากผลตอบแทนไม่ปกติคำนวณได้จากผลตอบแทนที่ได้รับจริงหักด้วยผลตอบแทนที่คาดหวัง โดยกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยผลตอบแทนไม่ปกติที่ติดลบสูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ หรืออาจกล่าวได้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มว่ามีผลตอบแทนที่ต่ำกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ แต่อย่างไรก็ตามผลตอบแทนไม่ปกติเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มเปรียบเทียบก็มีความแตกต่างกันไม่มากนัก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน

เพื่อให้ผลการวิเคราะห์มีความถูกต้องสูงสุด ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบค่าผิดปกติ (Outlier) เพื่อตัดข้อมูลที่มีความผิดปกติออกก่อนทำการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ โดยการทดสอบข้อมูลผิดปกตินั้นจะพิจารณาจากค่า Casewise Diagnostics และผลการทดสอบค่าผิดปกติพบว่า มีข้อมูลจำนวนหนึ่งที่มีความผิดปกติ ซึ่งจะไม่นำมารวมในการศึกษาผลกระทบจากระดับการเปิดเผยข้อมูล ในแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปีที่มีต่อผลตอบแทน ไม่ปกติ

ตารางที่ 4-14 สรุปจำนวนข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาผลกระทบจากระดับการเปิดเผยข้อมูลในแบบ 56-1 ที่มีต่อผลตอบแทนไม่ปกติ

	กลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มเปรียบเทียบ	รวม
จำนวนที่ผ่านเกณฑ์การคัดเลือก	44	44	88
จำนวนข้อมูลผิดปกติ (Outlier)	1	2	3
จำนวนข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา	43	42	85

กลุ่มประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ กลุ่มกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวนทั้งสิ้น 475 กิจการ ซึ่งได้นำมาคัดเลือกเพื่อเป็นกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มเปรียบเทียบในการศึกษาครั้งนี้ตามเกณฑ์การคัดเลือกที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 3 โดยกิจการที่ผ่านเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มเปรียบเทียบมีจำนวน 44 กิจการ ในการศึกษาผลกระทบจากระดับการเปิดเผยข้อมูลที่มีต่อผลตอบแทนไม่ปกตินั้นจะไม่นำข้อมูลที่ผิดปกติมาใช้ในการศึกษาเพื่อให้ผลการศึกษา มีความถูกต้อง แม่นยำสูงสุด ซึ่งจากการพิจารณาค่า Casewise Diagnostic พบกิจการที่มีข้อมูลผิดปกติจำนวน 3 กิจการ แบ่งเป็น กิจการในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 กิจการ และกิจการในกลุ่มเปรียบเทียบ จำนวน 2 กิจการ ดังนั้นจึงเหลือกิจการที่จะนำข้อมูลมาใช้ในการศึกษาผลกระทบจากระดับการเปิดเผยข้อมูลที่มีต่อผลตอบแทนไม่ปกติเพียง 85 กิจการ ซึ่งทั้ง 85 กิจการดังกล่าวเป็นกิจการที่ไม่ถูกขึ้นเครื่องหมายกำกับจากตลาดหลักทรัพย์อันจะส่งผลกระทบต่อการคำนวณผลตอบแทน ไม่ปกติ ได้แก่ ผู้ซื้อหลักทรัพย์ ไม่ได้สิทธิรับเงินปันผล (XD) ผู้ซื้อหลักทรัพย์ ไม่ได้สิทธิรับดอกเบี้ย (XI) ผู้ซื้อหลักทรัพย์ ไม่ได้สิทธิรับเงินต้นที่บริษัทประกาศจ่ายคืนในคราวนั้น (XP) ผู้ซื้อหลักทรัพย์ไม่ได้สิทธิทุกประเภทที่บริษัทประกาศให้ในคราวนั้น (XA)

ในการศึกษาผลกระทบจากระดับการเปิดเผยข้อมูลที่มีต่อผลตอบแทนไม่ปกติจะใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ด้วยโปรแกรม SPSS for Windows Version 13.0 ซึ่งผู้วิจัยได้

ทำการทดสอบเงื่อนไขการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุทั้ง 5 เงื่อนไข ก่อนที่จะทำการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งพบว่าผ่านทุกเงื่อนไขตามที่ได้แสดงไว้ในภาคผนวก ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาได้นั้นใช้ในการวิเคราะห์ผลกระทบจากระดับการเปิดเผยข้อมูลที่มีต่อผลตอบแทนไม่ปกติต่อไป ตามตัวแบบงานวิจัย ดังนี้

$$AR_{i,t} = \beta_0 + \beta_1 DISC_{i,t} + \beta_2 Dummy$$

โดย

$AR_{i,t}$ = ผลตอบแทนไม่ปกติ (Abnormal return) ของบริษัท i ในปี t ซึ่งคำนวณได้จากผลตอบแทนที่ได้รับจริงหักด้วยผลตอบแทนที่คาดหวัง ตามที่แสดงรายละเอียดไว้ในบทที่ 3

$DISC_{i,t}$ = ระดับการเปิดเผยข้อมูล (Disclosure) ของบริษัท i ในปี t

Dummy = กลุ่มกิจการ

ตารางที่ 4-15 ผลการวิเคราะห์ผลกระทบจากระดับการเปิดเผยข้อมูลในแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปีที่มีต่อผลตอบแทนไม่ปกติ โดยการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์ความถดถอย	Significance
Constant	-0.081	0.741
DISC	0.001	0.891
Dummy	-0.010	0.871

*Dummy Variable คือ กลุ่มกิจการ

จากตารางที่ 4-15 พบว่า การวิเคราะห์ผลกระทบจากระดับการเปิดเผยข้อมูลในแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปีที่มีต่อผลตอบแทนไม่ปกติ พบว่าระดับการเปิดเผยข้อมูลในแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี ไม่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลตอบแทนไม่ปกติ โดยมีระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.891 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีสัมประสิทธิ์ความถดถอยเท่ากับ 0.001 และพบว่าไม่ว่ากิจการจะอยู่ในกลุ่มตัวอย่างหรือกลุ่มเปรียบเทียบก็ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลตอบแทนไม่ปกติเช่นเดียวกัน โดยกลุ่มกิจการมีระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.871 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีสัมประสิทธิ์ความถดถอยเท่ากับ -0.010

การศึกษาเพิ่มเติม

เนื่องจาก Standard & Poor's T & D แบ่งข้อมูลที่เปิดเผยไว้ในแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) ออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ โครงสร้างผู้ถือหุ้นและสิทธิ์ของผู้ลงทุน ความโปร่งใสทางการเงินและการเปิดเผยข้อมูล และโครงสร้างการบริหารและกระบวนการบริหาร ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการศึกษาเพิ่มเติมด้วยการเปลี่ยนแปลงการวัดระดับการเปิดเผยข้อมูลเป็นแบบแยกหมวดตามหลักการของ Standard & Poor's T & D แทนการวัดระดับการเปิดเผยข้อมูลแบบคะแนนรวม โดยก่อนการนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ไปใช้ในการวิเคราะห์เพื่อศึกษาเพิ่มเติมตามที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ผู้วิจัยได้นำข้อมูลไปทดสอบเงื่อนไขการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุทั้ง 5 ประการ พบว่าผ่านทุกเงื่อนไข สำหรับการแจกแจงของข้อมูลเชิงปริมาณนั้น ได้แก่ ระดับการเปิดเผยข้อมูลในแต่ละหมวดและระดับผลตอบแทนไม่ปกติได้นำเสนอไว้แล้วตามตารางที่ 4-8 และ 4-13 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน

ตารางที่ 4-16 ผลการวิเคราะห์ผลกระทบจากระดับการเปิดเผยข้อมูลหมวดโครงสร้างผู้ถือหุ้นและสิทธิ์ของผู้ลงทุน (หมวดที่ 1) ในแบบ 56-1 ที่มีต่อผลตอบแทนไม่ปกติ โดยการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์ความถดถอย	นัยสำคัญ
Constant	-1.276	0.379
DISC หมวดที่ 1	0.101	0.378
Dummy*	-0.022	0.955

* Dummy Variable คือ กลุ่มกิจการ

จากตารางที่ 4-16 พบว่าระดับการเปิดเผยข้อมูลหมวดโครงสร้างผู้ถือหุ้นและสิทธิ์ของผู้ลงทุนในแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) ไม่มีผลกระทบต่อผลตอบแทนไม่ปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.378 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีสัมประสิทธิ์ความถดถอยเท่ากับ 0.101

ตารางที่ 4-17 ผลการวิเคราะห์ผลกระทบจากระดับการเปิดเผยข้อมูลหมวดความโปร่งใสทางการเงินและการเปิดเผยข้อมูล (หมวดที่ 2) ในแบบ 56-1 ที่มีต่อผลตอบแทนไม่ปกติ โดยการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ฌ ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์ความถดถอย	นัยสำคัญ
Constant	-0.289	0.132
DISC	0.018	0.197
Dummy*	-0.011	0.855

* Dummy Variable คือ กลุ่มกิจการ

จากตารางที่ 4-17 พบว่าระดับการเปิดเผยข้อมูลหมวดความโปร่งใสทางการเงินและการเปิดเผยข้อมูลในแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ56-1) ไม่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อผลตอบแทนไม่ปกติ โดยมีระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.197 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีสัมประสิทธิ์ความถดถอยเท่ากับ 0.018

ตารางที่ 4-18 ผลการวิเคราะห์ผลกระทบจากระดับการเปิดเผยข้อมูลหมวดโครงสร้างการบริหารและกระบวนการบริหาร (หมวดที่ 3) ในแบบ 56-1 ที่มีต่อผลตอบแทนไม่ปกติ โดยการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ฌ ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์ความถดถอย	นัยสำคัญ
Constant	-0.098	0.565
DISC	0.002	0.761
Dummy*	-0.009	0.883

* Dummy Variable คือ กลุ่มกิจการ

จากตารางที่ 4-18 พบว่าระดับการเปิดเผยข้อมูลหมวดโครงสร้างการบริหารและกระบวนการบริหารในแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ56-1) ไม่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อผลตอบแทนไม่ปกติ โดยมีระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.761 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีสัมประสิทธิ์ความถดถอยเท่ากับ 0.002

ตารางที่ 4-19 สรุปผลการศึกษาผลกระทบจากระดับการเปิดเผยข้อมูลที่มีต่อผลตอบแทนไม่ปกติ
และผลการศึกษาเพิ่มเติม

ประเด็นศึกษา	ผลการศึกษา
ผลกระทบจากระดับการเปิดเผยข้อมูลโดยรวมที่มีต่อ ผลตอบแทนไม่ปกติ	ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ
ผลกระทบจากระดับการเปิดเผยข้อมูลหมวดโครงสร้างผู้ถือ หุ้นและสิทธิของผู้ลงทุนที่มีต่อผลตอบแทนไม่ปกติ	ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ
ผลกระทบจากระดับการเปิดเผยข้อมูลหมวดความโปร่งใส ทางการเงินและการเปิดเผยข้อมูลที่มีต่อผลตอบแทนไม่ปกติ	ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ
ผลกระทบจากระดับการเปิดเผยข้อมูลหมวดโครงสร้างการ บริหารและกระบวนการบริหารที่มีต่อผลตอบแทนไม่ปกติ	ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ